

Тазкия дарслари (223-дарс) Зухд ҳақида келган ҳадиси шарифлардан намуналар

ТАЗКИЯ
223-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

19:00 / 26.03.2023 1603

هُنَّعُ هَلْ لَّا يَضَرُّ دُوعَسَمَ نُبَا نَع
هَيْلَعُ هَلْ لَّا يَلَّصَ هَلْ لَّا لُوسَرُّ نَأ
نَعُ مَكْتُيَهَنُ تُنُكُ : لَأَقَمَ لَسَو
أَهْنِإَفُ ، أَهُرُوزَفُ ، رُوبُقُ لَأَقَرَايَزُ
.ةَخْأَلُ رُكْذُتَوُ ، أَيُنُ دَلَا يِفُ دَّهَزُتُ
.هَجَامُ نُبَا هَأَوْرُ

Ибн Масъуд розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

«Мен сизларни қабрларни зиёрат қилишдан қайтарган эдим. Энди уларни зиёрат қилаверинглар. Чунки уларнинг зиёрати дунёдан

зуҳд қилдиради ва охиратни эслатади», дедилар».

Ибн Можа ривоят қилган.

يَضَرُّ يَدْعُ اسْلِلِ دُعَسِ نُبْلَ سَنَعِ
يَلَصُّ يَبْنِلِ اِيَتَا لِقُ هُنَعُ هَلِلِ
اي لِقَفُ لُجَرَ مَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلِلِ
اِذَا لَمَعَ يَلَعِ يَنْلُدِ هَلِلِ لَوْسَرَ
يَنْبَحُ اَوْ هَلِلِ اِيَنْبَحُ اُهُتَلَمَعَ اِنَا
يَلَصُّ هَلِلِ لَوْسَرَ لِقَفُ سَانِلِ
يَفُ دَهْزَا مَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلِلِ
اَمِ يَفُ دَهْزَاوُ هَلِلِ كَبِحُ اِيَنْدَلِ
هُ اَوْرَ كَوْبِحُ سَانِلِ اِي دِيَا يَفُ
هَجَامُ نُبَا

Саҳл ибн Саъд Соъидий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига бир киши келиб:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Мени бир амалга далолат қилинг. Қачон уни қилсам, менга Аллоҳ ҳам, одамлар ҳам муҳаббат қилсин», деди.
Шунда Расулulloҳ:

«Дунёдан зуҳд қил, Аллоҳ сенга муҳаббат қилади. Одамлар қўлидаги нарсадан зуҳд қил, улар сенга муҳаббат қилишади»,

дедилар».

Ибн Можа ривоят қилган.

Зухд ва рақоик ҳақида келган оят ва ҳадисларни қўлдан келганича ўрганганимиздан кейин бу мавзуни яқиндан ўрганган ва ўзлари зухд ила яшаб ўтган азизларимизнинг фикрлари ва хулосалари билан ҳам қисқача танишиб ўтишимиз лозим бўлади.

Дунёда зоҳид бўлиш солиқларнинг шарафли мақомларидан биридир. Аслида зоҳидлик кўнгли тусаб турган бир нарсадан ўгирилиб, ундан яхшироғига юзланмоқдир. Кўнгилга ёқмайдиган нарсадан юз ўгириш зоҳидлик эмас.

Одатда дунёдан юз ўгирган кишини «зоҳид» дейдилар. Аллоҳдан ўзга барча нарсадан юз ўгирган киши комил зоҳиддир. Дунёдан жаннат ва унинг неъматлари илинжида юз ўгирган одам ҳам зоҳид, аммо унинг даражаси аввалгидан пастдир.

Молу дунёни тарк қилиш, уни сахийлик билан сарфлашнинг ўзи зоҳидлик бўла олмайди. Зоҳидликнинг энг олий мақоми Аллоҳ таолонинг розилигини топиш учун қилинган зоҳидликдир.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди